

пътят поше то широки-тъ кърпица.

Но жителитъ от селата около този град не били тъй хитри като градчанитъ; тѣ на не расаждили, а на против на развѣдвали, хранили на и предлагали да за талкуватъ, а че ~~на~~ на носили в' градъ на пазар да им продаватъ, като викали, вѣдѣно имѣето Кукурки, тѣмъ-сѣи кокошици, "млади пѣтиленца" — кокошки ся карткли наши тѣ гостодни от нас, защото име обичаи да им са кокошкини; за туй и кокошкици наричатъ отъзи гадички, които се глѣдватъ в' аерата им.

Нашиятъ дѣди едно време били много учени, тѣ били даке и прозорливи, познавали какво имъ да бѣде за напѣтъ, ама за себе си не, а за други що благодарни да им аниаатъ, и ви утѣхитъ хора найлесно сте идвали да се допитаватъ отъ нашиятъ мудреци; като как ставащо по. тѣзи, които искали да узнаятъ нѣщо за бъдещето си замали тѣ надраскваили един кръгъ, и въкартъ в' този кръгъ начертавали словията или буквитѣ отъ азбуката, и на всѣко слово туряли по едно зѣрно ечемикъ; пуцаатъ в' кръгъта въкартъ едного отъ нашиятъ мудреци, и отъ словата, на които той искливалъ по-напѣтъ ечемикъта с' прозорливий клѣвъ, съставяли думи и отъ тѣхъ разбирали какво бѣдѣще ги очаква; и тъй им считали за продраски. Ама сега отъзи стари хора ни нѣма рсегашното човѣко поконѣе захитрѣло, им ставащо по лакомота им употребявали само за храна, нецѣла да им пророкуватъ вече, а сами глѣдатъ да им експлоатирваатъ за полза тѣ си.

Вие сегашниятъ човѣци обичатъ да говорите все за самостоѣржене, самипрѣгоряване и за чѣрътави, които правите за доброто уи на отечеството, растаравате за благодарностъ и признателностъ, що трѣбва да ви се отдава, им правичката да си кажемъ сами ви къмъ нелъ,